

Magnolia x soulangeana **magnolia Soulange'a**

Synonim pol.: magnolia pośrednia

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Najbardziej znana i najczęściej sadzona ze wszystkich magnolii. Historia Magnolia x soulangeana sięga początku XIX wieku. Etienne Soulange-Bodin (1774-1846), oficer kawalerii w wojsku Napoleona, po powrocie z wojny, założył Société d'horticulture de Paris w Formont pod Paryżem i został jego pierwszym dyrektorem. To tutaj w 1820 roku, dokonał krzyżowania M.denudata z M.liliflora. Mieszzańce zakwitły po raz pierwszy w 1827 roku. Efekt był niezwykły ze względu na genialne w kształcie i barwie kwiaty - szeroko rozchylone, białopurpurowe. Nowe rośliny z pierwszego pokolenia mieszańców Soulange-Bodina zostały szybko rozpowszechnione na Wyspach Brytyjskich przez Royal Horticulture Society i szkółki. Następne pokolenia mieszańców były efektem prac wielu hodowców w Europie, Japonii i Ameryce Północnej. Wkrótce powstało wiele odmian drugiej i trzeciej generacji różniących się kształtem (tulipan, kształt misy, kształt spodka) i barwą kwiatów (mlecznobiałe, różne odcienie różu, intensywnie czerwono-fioletowe, a nawet dwubarwne). Zmienne okazały się także pokrój rośliny i termin kwitnienia. Przypuszcza się, że już wcześniej, przed 1830 istniały w Japonii hybrydy, powstałe samoistnie z krzyżowania roślin rosnących w małej w odległości od siebie, w ogrodach przy świątyniach lub pałacach. Istnieje zarejestrowanych ponad 100 odmian Magnolia x soulangeana. Wiele z nich przetrwało próbę czasu i jest uprawianych od XIX w. Istnieje też grupa odmian powstałych współcześnie. Klon uznany za "typ" to wielopniowy krzew o szeroko rozpostartej zaokrąglonej koronie, z czasem przekształcający się w niewielkie drzewo. Liście bardzo zmienne, szeroko eliptyczne lub odwrotnie jajowate, do 20 cm dł. i 11,5 cm szer., ciemnozielone, błyszczące, pod spodem jaśniejsze, z rzadkimi włoskami wzdłuż osi środkowej i żyłek, dekoracyjne. Pąki wydłużone, wysmukłe, srebrzyście owłosione, intensywnie różowe. Kwiaty składają się z dziewięciu działek (petali), mają kształt miskowaty, po otwarciu stają się białe wewnątrz i różowe na zewnątrz, z fioletoworóżowym przebarwieniem u podstawy. Mięiste płatki zachodzą na siebie tworząc kielich. Kwiaty wydzielają subtelny zapach. Efekt potęgowany jest przez dużą obfitość kwiatów. Kwitnie przed rozwojem liści, w połowie sezonu kwitnienia magnolii. W Polsce szczyt kwitnienia przypada na koniec IV / początek V. Kwitną już młode rośliny, po dwóch lub trzech latach uprawy w szkółce. Magnolia x soulangeana jest prosta w uprawie. Jest jedną z najbardziej odpornych na wiatr magnolii. Najbardziej narażone jest na uszkodzenia wiosną, kiedy ciężkie mrozy występują nad ranem po długim okresie łagodnej pogody, która pobudziła rośliny do aktywnej vegetacji. Mogą wówczas ucierpieć rozwijające się kwiaty, które brunatnieją, tracąc cały swój urok. Bardziej dokuczliwe są surowe zimy, w czasie których mogą zostać uszkodzone pąki kwiatowe. Kwiaty się wówczas nie rozwiną wcale. Dlatego właściwe jest stanowisko słoneczne lub lekko cieniste, osłonięte. Magnolia x soulangeana wymaga ziemi żyznej, dostatecznie wilgotnej, nie za ciężkiej, zasobnej w próchnicę, przepuszczalnej, chociaż rośnie na większości typów gleb, z wyjątkiem suchych gleb wapiennych. Najwłaściwszy jest odczyn gleby lekko kwaśny (pH 5-6). Wigor roślin zależy od wilgotności gleby. Nie należy dopuszczać do przeschnięcia podłoża wokół rośliny, szczególnie od maja do lipca. Wrażliwa jest na mechaniczne uszkodzenie korzeni. Przycinanie pędów także jest niewskazane. Zimą należy chronić system korzeniowy poprzez okrywanie. Korzystne jest całoroczne ściółkowanie. W sezonie warto magnolii nawozić, ale nie wolno używać nawozów zawierających wapń.

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): Etienne Soulange-Bodin, 1820 Formont pod Paryżem, Francja

grupa roślin

liściaste

grupa użytkowa

liściaste krzewy

forma

początkowo krzew - później drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kulisty
szerokostojkowy

docelowa wysokość

od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

pojedyncze
pachnące

barwa kwiatów

białe
różowe

pora kwitnienia

kwiecień
maj

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

pH podłoża

odczyn lekko kwaśny

walory

ciekawy pokrój
pachnące kwiaty
ozdobne z kwiatów
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zieleń publiczna
ogrody orientalne

strefa

6a

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

